

Свойство на бръга, отъ Гьозске до Еминския мисъ и близо до Месемврия и с. св. Власъ, принадлежи на Еминската планина. А отъ тамъ до подъ г. Бургазъ на полето, отъ тукъ и Ченгене-скеле до границата на Странджа, е само по нисъкъ бръга, както и отъ с. св. Власъ до „Пода“ (пролива, който съединява Мандренското блато съ морето).

Ръки. Тѣ се раздѣлятъ на двѣ: а) на рѣки, които се изливатъ въ морето и б) рѣки, които се вливатъ въ р. Тунджа. Къмъ първитѣ принадлежи р. Камчия, която събира всичкитѣ извори води, отъ расклоненията на сръдно-источната частъ на Стара-Планина, понеже тече помежду кловетѣ на Голѣмо-Карноб. планина, прѣсича тази въ единъ тѣсенъ и скалистъ проломъ, близо подъ с. Каскъ-махле — Айтоско и се съединява при с. Сандъкчи Новоселско съ другата Камчия и отъ тамъ продължава по една блатиста и горска долина наречена „Лонгуза“, обраснѣта съ цѣненъ видъ дървета, и най сетне се влива въ Черно море.

Айваджиската рѣка (Чифте-дере или Чърта), отдѣля Еминската планина отъ Камчийската. Тѣзи рѣка бѣ граница тукъ мѣжду България и бившата Источ. Румелия. Надъ устието ѝ до морския бръгъ и с. Гьозске издига се „Янку-тепе“, гдѣто личатъ и днесъ развалини отъ сръдно-вековния пристанищенъ градъ „Козекъ“. Поменатото село (Геозке) е расположено върху развалинитѣ на Димската станция наречена „Храмъ на Зевса“, гдѣто и сега още личатъ основитѣ му, изровени м. година.

Хаджийската рѣка, (Надъръ-дере или Хаджи-дере), извира на ниската сѣдловина, която свързва малката Айтоска планина съ голѣмо-Айтоската — и която образува водораздѣлтъ на тѣзи рѣка и Луда Камчия (притока ѝ Боазъ-дере). Рѣката тече къмъ истокъ и се влива въ морето, по една долина ограничена съ Малко-Айтоска и Еминска планини, като при това наводнява често пѣти расположенитѣ по течението ѝ естествени ливади.

Руссо-Кастренска, Кара-Бунарска и Факийска рѣка, събиратъ водитѣ отъ цѣлото пространство мѣжду Странджа-планина, Хълместата страна и Дервентскитѣ възвишения, находящи се въ Бург. околия. Всичкитѣ тия рѣки се изливатъ въ Мандренското блато, което е съединено съ морето, чрѣзъ единъ проливъ нареченъ „Пода“ (Борсъ), находящъ се на юго-западъ отъ г. Бургазъ.

Айтоската рѣка, събира водитѣ си отъ расклоненията на Малко-Айтоската планина и образува водораздѣла на така нареченитѣ Черно и Вѣло море, слѣдъ като прѣмине Айтоското поле достига, прѣзъ Карабаирския долъ до Ваякъойското блато.